

Echte tijds­winst
ontstaat
wanneer beleid
sociaal rechtvaardig is.

Van tijdverlies naar tijds­winst

Tijd investeren in wetsvoorstellen die juridisch wankel en praktisch onhaalbaar zijn, is een maat voor niets. Het creëert tijdverlies. Voor regeringen, voor scholen, voor leraren en voor iedereen die onderwijs en samenleving draaiende houdt.

De hervorming van de levensbeschouwelijke vakken is daarvan een treffend voorbeeld. Van bij het begin wezen wij, samen met de andere onderwijs­vakbonden, op de grenzen van wat mogelijk is. De Grondwet laat geen ruimte voor een fundamentele hervorming van het huidige systeem en ook de school­praktijk stelt duidelijke grenzen. Toch werd het dossier voortgeduwd want er moest en zou 100 miljoen euro bespaard worden. Adviezen werden genegeerd, bezwaren geminimaliseerd. Pas onder druk en na de mobilisatie van 20 mei krabbelde de minister terug. Kostbare tijd ging verloren. De ongerustheid zwol aan.

Diezelfde logica zien we ook terug in de federale pensioenhervorming. Knelpunten worden besproken in het sociaal overleg, waar sociale partners nagaan of voorstellen rechtvaardig zijn en juridisch en inhoudelijk haalbaar zijn in de praktijk. Daar zetten wij bewust op in: met grondige analyse, kennis van het werkveld en de concrete bezorgdheden van mensen. Wanneer die signalen toch worden genegeerd en de teksten niet worden bijgestuurd, duiken die problemen later opnieuw op in officiële adviezen. Zo oordeelt de Raad van State dat de pensioenhervorming leidt tot schending

van opgebouwde rechten en risico's op indirecte discriminatie. Het Federaal Planbureau berekende bovendien dat de hervorming zou leiden tot lagere pensioenen, meer ongelijkheid en een hoger armoederisico. Wat aan de overlegtafel al duidelijk was, wat in protest werd versterkt, werd zo achteraf bevestigd.

En toch moeten we voor rechtzettingen zelf procedures opstarten, zodat het Grondwettelijk Hof de regering opnieuw terugfluit en het werk laat overdoen. Tijd en energie die perfect kon vermeden worden als de stem van het sociaal overleg ernstig was genomen en niet systematisch naast zich neer werd gelegd.

Het patroon is dus helder: overleg waarschuwt, beleid negeert, adviezen bevestigen, rechters moeten rechtzetten. Dat is geen daadkracht, maar pure verspilling. Echte tijds­winst ontstaat wanneer beleid van bij het begin juridisch standhoudt, sociaal rechtvaardig is en ernstig wordt getoetst aan de praktijk. Alleen zo maken we de omslag van tijdverlies naar tijds­winst. Daar blijven wij, samen met jullie, op inzetten.

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Mehaniq